

Olivers tredje operation okt 2011

Oj vad vi har väntat på operation denna gången. Det är helt sjukt hur man kan bli så inställd på en beräknad operationstid. Det var precis som när man var gravid. Om inte barnet tittade ut precis på den beräknade dagen blev man helt galen. Vi hade fått beräknat till augusti. Så för att vara väldigt förutseende låste vi in oss hemma för att inte träffa andra människor som eventuellt kunde smitta oss med deras baciller. Dagarna gick, veckorna gick och till slut även månaderna så när brevet äntligen damp ner i brevlådan blev glädjen enorm i några sekunder för att snabbt inta en fängslande känsla av att vi skulle börja genomgå allt igen. Det skulle bli en stor operation denna gång. Ena sidans restspalt, näsvingeplastik och läppplastik. Dessutom har ju Oliver hunnit bli nästan 1 år och 8 månader så han är mer medveten om vad som pågår i hans omgivning.

Dagen före inskrivning, dvs 29 september, dimper ett nytt brev från Sahlgrenska ner i vår brevlåda-operationen har blivit flyttad... Detta är inte sant! Vilket innebär att även inskrivningen blev flyttad! All denna mentala förberedelse och nu står vi där helt tomma. Bara att acceptera beslutet och ladda om!

Inskrivning 7 oktober 2011

Så var det nu då äntligen dags för inskrivning. Sedvanliga kontroller men allt gick väldigt snabbt och smidigt. Man ville dock att vi skulle hinna med ett hörseltest innan operationen eftersom det tidigare hade visat dåliga resultat. Men allt annat gick bra. Vilken fördel att lekterapin ligger i anslutning till avdelningen nu! Helt fantastiskt bra och helt klart uppgradering av rummen på avdelningen! Hörseltestet visade bra så ingen åtgärd behövdes där!

Operation 13 oktober 2011

Första operationstid igen! Så himla skönt, nu finns det ju en chans att han verkligen hinner pigga på sig till kvällen! Vi åker in tidigt och Oliver får lite lugnande, sedan går vi fram och tillbaka i korridoren och bara väntar på att han ska bli lite trött. Till slut somnar han. Det blir lite försenat men till slut är det dags att åka ner till operation- lagom till att Oliver vaknar igen... Det blir en jobbig sövning för det gick inte att sätta nål så han fick sövas med mask. Kändes riktigt jobbigt faktiskt. Han är så himla medveten om allt nu så man såg verkligen skräcken i hans ögon. Men bara att bita i hop. Sedan följde som vanligt några hemska timmar som skulle passera. Det var en väldigt längtan och samtidigt lite oro som väntade när vi äntligen fick komma in på UVA. Där låg vår pojk, alldeles svullen, blå och blodig- men hel! Otroligt vad duktiga LKG teamet är! Det var Jan Lilja som denna gång tagit sig an Oliver och han hade gjort ett fantastiskt jobb! Vi fick sitta bra länge på UVA och Oliver var tagen när han vaknade, inte alls den gamla pigga Oliver med bus i blicken. Väl tillbaka på avdelningen fick han i sig lite yoghurt men det var fortfarande med sorg i blicken. Natten gick väl ok och man kände hopp om att få komma hem, men så började allt. Oliver blev rädd för precis ALLT, inte bara sjukhusmiljön, människor i gröna och vita rockar, sprutor, mediciner utan precis ALLT! Han hade ont, fick mardrömmar, nattskräck ville inte byta blöja för han trodde han skulle få suppar. Ett riktigt, förlåt, helvete bröt ut. Allt blev jobbigt. Det jobbigaste var att han verkade ha så fruktansvärt ont. Inget hjälpte! Så det blev ett par återbesök till Sahlgrenska för att kolla och allt såg bra ut men vi satte in alla smärtlindring vi kunde ge. När vi till slut tog ut näsrören kändes det som om vi hade nåt vår peak. Efter det började vi sakta ta oss tillbaka till verkligheten igen. Det var en jobbig resa, den här operationen, och det har tagit sin tid. 3 månader och han är tillbaka någorlunda bra. Nattskräck och mardrömmar dyker fortfarande upp emellanåt men överlag så är han den busiga, pilmariska killen vi känner igen från förr. MEN så fin han har blivit! Summa är det ju självklart värt allt men när man är mitt uppe i det undrar man ju självklart vad man utsätter sitt barn för? Men när man ser resultatet och man ser Oliver springa runt och pussa sin lillasyster så fällt en och annan glädjetår!